

[Steffensen]

land begyndte at forebygge nogle af de ting, som er åbenbare vanskeligheder, og som vil blive store problemer, fremfor at komme haltende bagefter og så prøve at reparere på de skader, som vi må konstatere gang på gang er en følge af en forkert lovgivning?

Vi har jo ikke med dette forslag lagt op til noget bestemt. Jeg gør opmærksom på, at det ikke er noget lovforslag, men et beslutningsforslag, som overlader til regeringen at komme med lovforslag på området. Og når vi har sagt, at vi bør have et forbud mod den slags ting, er det også, fordi vi har set, hvad man har gjort på disse områder specielt i Sverige, og også med baggrund i den debat, der har været ført i Nordisk Råds regie, hvor man roligt kan sige, at Danmark har indtaget en efter vores opfattelse meget beklagelig stilling i forhold til de andre nordiske lande.

Jeg vil sige til justitsministeren, at jeg godt er klar over, at videovolden ikke kan være skyld i mange ulykker endnu, men vi kunne være med til at modvirke, at den blev det, hvis vi var opmærksomme på problemet nu.

Ministerens mener, at medierne er langt mere farlige. Samtidig er der andre i denne sal, der har anmodet om, at børn og forældre sætter sig sammen omkring medierne og ser disse ting for at kunne diskutere dem. Men der er jo en modsætning i at mene, at vi har disse farlige ting i medierne, samtidig med at man mener, det er dem, vi skal bruge for at prøve på at få forståelse for problemet. Jeg vil dog understrege, at det er her i folketinget og ikke i radiorådet, der lovgives på alle områder i samfundet, men så er det også rigtigt, at finder man, der er nogle mediemæssige ting, vi må have taget fat på, er det i radiorådet.

Hr. Søren Hansen fra socialdemokratiet havde også mange venlige bemærkninger, og jeg er helt enig i, at vi bør sætte ind med det positive, og at det også er væsentligt, at man får snakket om problemerne i hjemmet. Men det er jo ikke rigtigt, at det kun er i hjemmene, man ser video; tværtimod, må man sige. Hjemmets rettigheder ønsker kristeligt folkeparti på ingen måde at være med til at begrænse, men det aktuelle problem er jo, at der er en lang række steder, hvor det er muligt for børnene at komme ind at se disse film, uden at forældrene har nogen som helst mulighed for at kontrollere, hvad der sker.

Jeg vil sige tak til alle partierne, som jeg synes i princippet har udtrykt forståelse for problemet og også vilje til at se på det. Jeg synes, vi kan være enige om, at det er godt at snakke sammen om problemerne i hjemmet, men jeg mener nok, at vi i udvalget har en forpligtelse til at prøve at finde frem til en løsning, der kan være med til at give hjemmene et værn, for det er jo det, det drejer sig om. Vi har ikke noget retligt værn for vore børn og unge mod alle disse ting, og jeg synes ikke, at simpel kommerciel forretning skal være årsag til, at børn og unge kommer i vanskeligheder.

Jeg er forbavset over fru Inger Harms' bemærkninger, når jeg tænker på, hvordan fru Marianne Bentsen-Pedersen sidste år klart sagde, at det var problemer, som man syntes man måtte se alvorligt på og gerne ville være med til at arbejde med. Det forstår jeg at fru Inger Harms ikke har forståelse for.

Med hensyn til hr. Arne Melchior's bemærkninger vil jeg bare sige, at jeg synes, det er fantastisk, at man så arrogant og overlegent kan sige, at det er noget, som man ikke vil ofre mange minutter på. Det tager jeg til efterretning. Jeg gør bare opmærksom på, at når hr. Arne Melchior mener, at det er totalt umuligt, så har han også på dette område en anden opfattelse, end vore broderfolk i Norge og Sverige har.

Så vil jeg i øvrigt takke for, at vi har fået problemet belyst igen i dag, og at såvel ministeren som de allerfleste ordførere er villige til at se positivt på problemerne i udvalget. Jeg tror, at vi ganske sikkert bliver tvunget til på et eller andet tidspunkt at gøre noget aktivt i lighed med vore nordiske broderlande.

Arne Melchior (CD):

Det er muligt, at mine ord før kunne have et arrogant skær, men jeg sagde ikke, at jeg ikke ville ofre tid på dette. Det vil jeg gerne. Jeg forudsagde bare, at en del af dem, som sagde, at de gerne ville ofre tid på det, ikke ville komme til at gøre det, og jeg vil bede hr. Steffensen nøje lægge mærke til, hvor mange minutter af retsudvalgets tid der vil blive benyttet til en debat om disse ting.

Jeg synes, det egentlig arrogante ligger i, at et parti, der interesserer sig så stærkt for denne sag, har fremsat forslag om den tidli-